

PENTRU PRIMA OARĂ ÎN LIMBA ROMÂNĂ

I.P. NOSOV

Noile aventuri ale lui HABARNAM

Ilustrații de
A. BORISENKO

Sirop de automobil

Habarnam voia mereu să învețe ce nu știa. Numai că nu-i plăcea să muncească și era leneș din cale-afară.

Aproape că nu știa să citească, dar nici nu se îndemna să învețe să citească bine. Ceva anume îi distrăgea întotdeauna atenția de la lecții. Ba avea chef să sară puținel coarda cu băieții pe strada Margaretelor, ba îi venea pofta să discute cu Peticel. De exemplu, cu care gheată să se încalțe mai întâi – cu cea stângă sau cu cea dreaptă. Adeseori discuția se transforma în ceartă.

Într-un cuvânt, se ocupa cu orice, numai cu învățatura nu. O întâmplare îl făcu însă să se gândească serios la citit.

Într-o seară Șurubel și Piuliță își reparau automobilul alimentat cu apă gazoasă. Terminară de reparat și hotărâră să toarne în motor un sirop nou pentru gresare. În ultima vreme folosiseră siropul de tuse recomandat de doctorul Pilulă. Siropul verzui din plante ungea mai bine părțile propulsoare ale automobilului. Pilulă se mândrea cu rețeta lui și le oferea cu plăcere mecanicilor siropul din plante medicinale. Sticluta cu sirop era păstrată în dulăpiorul cu substanțe farmaceutice din camera doctorului.

În seara cu pricina, meșterii arătau foarte obosiți. Șurubel căscă și-i zise lui Piuliță:

— Ajunge. E timpul să ne odihnim. Lasă-l pe Habarnam să dea o fugă până la Pilulă, să ia siropul și să ungă el totul. Doar îi place să meargă cu automobilul, să vină și să toarne siropul în motor.

— Exact, aprobă Piuliță. Hei, Habarnam! Fugi și adu siropul nou, descoperit de Pilulă!

Habarnam ședea pe gard fără să facă nimic. Le răspunse:

— De acord, se face. Las toate treburile și vă ajut.

Se dădu jos de pe gard și plecă la Pilulă. Doctorul nu era acasă, dar Habarnam luă sticluța din dulăpior: se știe că în Orașul Florilor toți trăiau în armonie, nu încuiau ușile și veneau unii la alții fără nicio ceremonie.

Era deja întuneric, și Habarnam nu văzu culoarea lichidului, ba nici măcar nu se omorî să descifreze cum trebuie ce scria pe etichetă.

Într-o clipită turnă lichidul verzui în motor zicând „siropui sirop“. Apoi puse deoparte sticluța și plecă să se culce.

Cuibărindu-se sub plapumă, își zise:

— Treaba-i gata. Mâine facem o plimbare...

Dimineța îl treziră niște strigăte. Își ciuli urechile și recunoscu glasul lui Șurubel:

— Nu poți să ai pic de încredere în măgaru' ăsta! A stricat mașina, a înțepenit motorul.

— Și l-a înverzit, îi ținu isonul Grăbilă.

— Îi dau eu lui Habarnam, de-o să se-nverzească el de tot! țipă ascuțit Șurubel.

Habarnam, somnoros, nu pricepu nimic, se uită pe fereastră și întrebă cu naivitate:

— Cum adică să-nverzesc?

— O să afli chiar acum! zise cu voce răstită Piuliță. De ce ai turnat în motor dezinfectant în loc de sirop?

— Dezinfectant? zise în șoaptă Habarnam și pe dată pricepu ce se întâmplase.

Văzând însă că totul ia o întorsătură urâtă, se grăbi să se dezvinovățească:

— Nu prea știu să citesc. Am citit greșit. Doar se aseamănă la citit „Sirop“ cu „Dezinfectant“. Mai ales pe întuneric!

Explicația nu-i conveni lui Piuliță. Se repezi la Habarnam agi-tând sticluța cu ce rămăsese din licoarea verde:

— Ți-arăt eu ție cum o să te faci verde numai decît, analfabetule!

Habarnam își dădu seama c-o să se facă verde de-adevărate-lea. Sări pe fereastră și se ascunse în iarba înaltă strigând:

— O să-nvăț să citesc ca să nu mai greșesc niciodată. Mă apuc chiar azi! Pe cuvântul meu de prichindel!

Pe seară Habarnam uită de promisiune. Ațipi o clipă la umbra păpădiilor, apoi îl întâlnește pe Peticel și-i zise:

— De mâine mă apuc să-nvăț. Hai să ne scaldăm acum!

